

อย่าท้อแท้สิ้นหวัง

เราให้กำลังใจใคร
เราย่อมได้รับกำลังใจนั้นกลับคืนมา
กำลังใจจะบังเกิดขึ้นในตัวเรา
จะขยายเป็นพลังอนันต์
ไม่มีที่สิ้นสุด
>>>>>

เราจะเป็นผู้มีกำลังใจ
ที่สูงส่งขึ้นเรื่อย ๆ ไม่มีวันตกต่ำ
จะได้รับการยกย่องชื่นชมยินดี
จากมหาชน จากมนุษย์
และเทวาทั้งหลาย

๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

จงอย่าสิ้นหวัง
เมื่อเรายังใช้ความพยายาม
หรือศักยภาพในตัวเรา
ยังไม่เต็มที่

๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ยามใดที่เรารู้สึกเบื่อหน่าย
จงเข้าไปอยู่ในกลุ่ม
ผู้ที่มีกำลังใจสูงส่ง
อย่าไปอยู่กับคนที่
กำลังใจตกเช่นเดียวกัน

จะสูญเสียอะไรก็ได้
แต่อย่าสูญเสียกำลังใจ
ในการทำควมดี

ทำใจให้นิ่งสงบ พอใจสงบ
สติกับกำลังใจก็จะตามมา
ทำให้สามารถแก้ปัญหา
ได้อย่างนุ่มนวล

เราต้องมีความตั้งใจ
ที่จะทำความดี
เพิ่มขึ้นทุกวัน

อย่าปล่อยจิตใจให้ตกต่ำ
ยกใจของเราให้สูงยิ่งขึ้นไป

ชีวิตแล้วแต่เรา
ไม่ใช่ใครมาลิขิต

>>>>>

อย่าให้สูญเสียกำลังใจ
รักษากำลังใจให้ดี
และดียิ่งขึ้นไปทุก ๆ วัน

จงมีกำลังใจอันสูงส่ง
ในการสร้างบารมี
ไปให้ได้ตลอดรอดฝั่ง

๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ถ้าใจไม่สู้
จะเงินให้กายสู้...มันยาก
ถ้ากายและใจเราไม่สู้
จะไปเงินให้กายใจคนอื่นสู้...
มันก็ยากมาก
เพราะฉะนั้นมันต้อง
เริ่มต้นที่ตัวเราก่อน

๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ถ้ามีหัวใจหยุด ก็ไปสู่เป้าหมายได้

๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๓๓

สิ่งที่คนเคยทำได้
เราเป็นคน
ก็ต้องทำได้

๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ถ้าเราทำได้
เราก็ทำได้

๒๓๕

ความสำเร็จนั้นมียู่
เพียงแต่เรายังก้าวไปไม่ถึง
ถ้ามีความเพียรและเชื่อมั่น
คำว่า “ไม่สำเร็จ” จะไม่เกิดขึ้น
คนที่ประสบความสำเร็จ
และเปลี่ยนแปลงชีวิตได้เร็ว
เพราะเขานำความคิดนี้มาใช้

ความเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
จะสร้างพลังความคิด
ทำผลงานให้มีตัวตน

เมื่อมีคนหนึ่งเชื่อว่า มันเป็นไปได้
คนอื่นก็จะเริ่มมีความเชื่อว่า
มันเป็นไปได้ต่อๆ กันไป
แล้วจะเกิดการพัฒนา
อย่างต่อเนื่องจนสำเร็จ

๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ความเชื่อมั่นเท่านั้น
ที่จะสร้างความเชื่อมั่นในครั้งต่อ ๆ ไป

เหมือนคลื่นแต่ละลูก
สร้างคลื่นใหม่ให้เกิดขึ้นเรื่อย ๆ

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

๒๓๙

ถ้าท้อ...ต้องใช้ปัญญา
ขับไล่ความท้อให้ถอยออกไป

เราจะท้อไปทำไม
ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

>>>>>>

สู้สร้างความดีไปดีกว่า
สร้างในระดับไหนก็ได้
แต่ขอให้ เป็นความดี
ทำความดีเรื่อยไป อย่าท้อ

๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

อย่าไปท้อ
วันนี้...ไม่ได้
พรุ่งนี้...เอาใหม่

เหนื่อยเหน็ดไม่เป็นไร แต่อย่าเหนื่อยหน่าย

๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

๒๔๓

กว่าจะนับถึงล้านได้
ก็ต้องนับหนึ่งก่อน

๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ความสำเร็จในชีวิต
ไม่ว่าจะเรื่องใดก็ตาม
สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้
คือ “ความมั่นใจ”
เพราะความมั่นใจเป็นบันได
ในการก้าวเข้าไปสู่จุดหมาย

ความมั่นใจเท่านั้น
ที่จะต่อความมั่นใจได้

ความสำเร็จใด ๆ
จะเกิดขึ้นได้นั้น
จะต้องมีการประกอบเหตุ

ถ้าเราตั้งใจจะทำอะไร
ที่เป็นความดีแล้ว...ต้องสำเร็จ
ไม่มีอะไรจะเป็นอุปสรรคสำหรับเรา
เราต้องทำให้ได้

๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๔๙

อย่าให้สูญเสีย
กำลังใจที่เข้มแข็ง
ที่จะต่อสู้อุปสรรค
เพื่อการทำหน้าที่

๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๖

นึกถึงองค์พระไปเรื่อย ๆ เราจะมีกำลังใจ

๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๒๕๑

ถ้าไม่ทิ้งบุญ...
บุญจะตามเกื้อหนุน
ให้มีช่องทาง
ในการดำเนินชีวิต
ได้สะดวกสบาย
และสร้างบารมีได้สมใจ

๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

แม้สิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไร
อย่าหวั่นไหว อย่าวิตกกังวล
ให้เลื่อนความวิตกกังวลออกไป
เหลือแต่ใจที่ใสๆ
แล้วนึกถึงบุญที่เราได้สั่งสมมา
และพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึก

๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อย่าคิดยอมแพ้กับชีวิต
ให้เอาธรรมะเป็นที่พึ่ง

ธรรมะอยู่ในใจของใคร
คนนั้นก็เจริญ

๒๕๕

ยามกลุ้ม...ให้นึกอธิษฐานจิต
ยามท้อ...ให้ทำงาน
มีงานบุญอะไรทำเข้าไป
ยามเซ็ง...ให้สู้งาน
ไม่ว่าจะหนักหรือเบาสู้กันไป

ปัญหามีเราก็แก้กันไป
บุญก็สร้าง ธรรมะก็นั่ง
งานเราก็ทำไปพร้อมๆ กัน

๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๕๗

ปัญญามีเท่ากันทุกคน
แต่เอามาใช้ไม่เท่ากัน

ใครเอามาใช้ได้มากก็ฉลาดมาก
ใครเอามาใช้ได้น้อยก็ฉลาดน้อย

๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

อย่ารังแกผู้ที่มีแต่ความรัก
ความเมตตา ปราบปรามดี
ให้กับสรรพสัตว์ทั้งหลาย
และเพื่อนมนุษย์ทุกคน

อย่าไปเบียดเบียน
ผู้ที่ไม่เบียดเบียนใครเลย

๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๕๙